

رهبر معظم انقلاب:

فتنه ۸۸ یک «بیماری» بود که با حضور عظیم مردمی دفع شد

بایسگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله‌خامنه‌ای بر ضرورت پاسداشت حماسه نهم دی تأکید کردند و دو توصیه نیز به دست‌اندرکاران ستاد بزرگداشت نهم دی داشتند: اولاً در بزرگداشت نهم دی جنبه‌های شعاری غلبه پیدا نکند و ثانیاً به عمق شعارها..

صفحه ۳

سه‌شنبه ۲۲ آذر ۱۳۹۰ ۱۷ محرم ۱۴۳۳ ۱۳‌دسامبر ۲۰۱۱ سال نهم

تیتراها

مدودف صادر کرد

دستور تحقیق وتفحص از انتخابات روسیه

صفحه ۶

احرامیان مطرح کرد

مهمات جنگی غیرقابل استفاده عامل احتمالی انفجار در فولاد یزد

صفحه ۲

تئاتر

دودکشی مترو در حلق تئاتر شهر

با آثاری از:

سیددصادق موسوی بهزاد فراهانی، ایرج راد امان‌الله قزاییمقدم، نصرالله حدادی

صفحات ۹ و آخر

در صفحات

یارانه

کارتون جمال رحمتی /صفحه آخر

پایان سینمای خاطر‌ه‌انگیز

منیژه حکمت /صفحه ۱۰

مجسمه‌هایی در قواره جامعه شهری

سیدمحمد بهشتی /صفحه ۱۱

دانشجویان ایرانی غافلگیرم کردند

گفت‌وگو با یان نیوبری /صفحه ۱۱

حرف اول

خبر خوبی که خوب نیست! هست؟

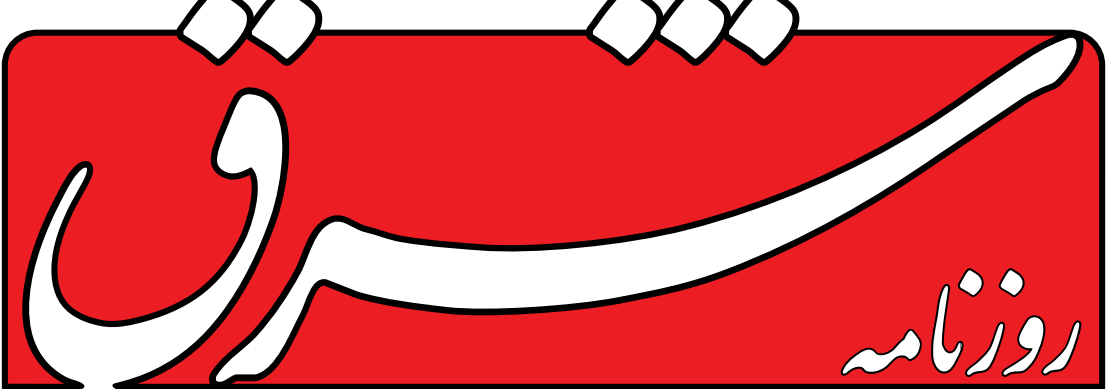
محمد درویش

چهارشنبه هفته گذشته، معاون جدید محیط دریایی سازمان حفاظت محیط‌زیست کشور، دکتر عبدالرضا کرباسی در گفت‌وگو با برخی از اربابان جراید، پسرده از یک خیر

مسرت‌بخش برداشت، خبری که برای عینیت یافتن آن باید فقط چهار دهه دیگر انتظار کشید! آن خبر این است که بر اثر تغییرات اقلیمی ظرف حدود ۴۰ سال آینده متوسط بارندگی سالانه در ایران از ۲۵۰ میلی‌متر به ۵۶۰ میلی‌متر، یعنی بیش از دو برابر افزایش خواهد یافت (دقت کنید که ایشان نمی‌گویند: بارندگی سالانه مثلاً به حدود ۵۰۰ یا ۶۰۰ میلی‌متر می‌رسد، بلکه دقیقاً می‌گویند: ۵۶۰ میلی‌متر!) این یعنی دقت محاسبه جناب معاون بسیار بالا و بر بنیاد پژوهشی گسترده و کامل صورت گرفته است! نه؟) به این ترتیب، باید ایرانی‌ها خود را برای زندگی در یک آب‌وهوای شبه لندنی آماده کنند!

زیرا میانگین ریزش‌های آسمانی سالانه در شهر لندن هم فقط اندکی بیشتر بوده و حدود ۶۰۰ میلی‌متر در سال است! ایشان به این هم بسنده نکردند و دو نکته آماری دیگر را نیز درباره وضعیت اقلیمی و منابع آب کشور برای نخستین بار افشا کردند. یکی آنکه در طول سال‌های اخیر، بین ۱۵ تا ۱۶ میلی‌متر در سال بر میزان بارندگی کشور اضافه می‌شود و دوم اینکه حدود ۲۷۰ میلیارد مترمکعب از ریزش‌های آسمانی ایران از طریق رودخانه‌ها به دریای خزر و خلیج فارس می‌ریزد یا وارد سفره‌های آب زیرزمینی شده و از دسترس خراج می‌شود! دست آخر اینکه این مقام عالی و متخصص در سازمان حفاظت محیط‌زیست اعلام کرد که در طول یکصد سال گذشته حدود ۱/۵ درجه سانتی‌گراد متوسط دمای زمین در اثر فرآیند تغییر اقلیم و جهان‌گرمایی افزایش یافته است و این روند تا حدود سه سال دیگر (یعنی سال ۲۰۱۵) سبب می‌شود تا دمای زمین یک درجه دیگر هم گرم‌تر شود. خوب، حالا پس از مرور این سخنان می‌خواهم برای شما خوانندگان ستون نگاه سبز روزنامه وزین «شرق» بگویم که همه خبرهایی که جناب معاون آقای محمدی‌زاده اعلام کردند، کاملاً دست‌اول و بی‌تظیر بود؛ زیرا حقیقت ندارد! در واقع سخنان این مقام مسوول، نفع‌ناهمسرت‌بخش نیست، بلکه اگر واقعاً چنین آمارهایی را ارائه داده و رسانه‌ها به درستی و امانتداری آنها را انتقال و انتشار داده باشند، دکتر عبدالرضا کرباسی باید همین امروز از مقام خویش استعفا دهد. زیرا اولاً از مجموع ریزش‌های آسمانی سالانه کشور، به حجم ۴۰۰ میلیارد مترمکعب، حدود ۲۷۰ میلیارد مترمکعب تبخیر شده و عملاً در دسترس قرار نمی‌گیرد، نه اینکه جاری شده و به دریاها و سفره‌های آب زیرزمینی بریزد!

ادامه در صفحه ۱۹

بهمن کشاورز:

از هیچ تلاشی برای استقلال کانون دریغ نمی‌کنم

گروه سیاسی: آخرین نشست خبری بهمن کشاورز، رئیس اتحادیه سراسری کانون‌های وکلای دادگستری ایران روز گذشته در محل این اتحادیه در حالی برگزار شد که وی این اطمینان را داد که اتحادیه را راه‌نخواهد کرد و همچون گذشته در کنار همکارانش از هیچ تلاشی..

صفحه ۲

شماره پیاپی ۱۴۱۵ شماره ۴۹۱ دوره جدید ۲۰صفحه ۶۰۰ تومان

سر مقاله

«یورو» پشت سد انگلستان

حسین عبده‌تبریزی*

اتحادیه اروپا از چشم خارجی‌ها (مثلاً سائیرانی‌ها) دو برروز عمده بیرونی دارد: یورو و پیمان شنگن؛ انگلستان از هر دو این پیمان‌ها خارج است. با پیوند به‌جای یورو کار می‌کند و با ویزای اروپا نیز نمی‌شود به آن کشور سفر کرد. حالا دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلستان تغییرات در پیمان اروپایی متحد را هم و تو کرده و به این ترتیب، فاصله بیشتری از اتحادیه ۲۷ کشور اروپایی گرفته و بر تردیهای باقی‌ماندن انگلستان در این اتحادیه افزوده است. از آنجا که مصوبات اتحادیه باید به‌تصویب تمام اعضا برسد، مخالفت انگلستان باعث شده تا کشورهای عضو نام «معاهده بودجه‌ای بین‌دولتی» را روی این مصوبات بگذارند. انگلستان با این اقدام مخالف است و معتقد است این به‌معنای تشکیل باشگاهی تازه درون باشگاه‌قدیمی اتحادیه‌اروپاست. کشورهای موافق معاهده می‌گویند معاهده جدید وقتی در نهایت به تصویب برسد شبیه توافقات انجام‌شده در مورد مقررات شنگن خواهد بود که در آن همه کشورها عضو نیستند و امیدوارند روزی برسند تا این معاهده به مفاد پیمان اتحادیه اروپا (مورد موافقت تمامی ۲۷ کشور) اضافه شود. به‌رحال پیش‌نویس معاهده جدید که امید می‌رود تا ماه مارس سال آینده میلادی به تصویب برسد، حداقل تا حال، مورد تأیید ۲۳ کشور از ۲۷ کشور عضو پیمان اروپا قرار گرفته و پیش‌بینی آن است که غیر از انگلستان، سایر کشورهای اروپایی معاهده جدید را امضا کنند (هرچند منطقه یورو فقط ۱۷ عضو دارد). چنین امری انگلستان را هرچه بیشتر از اروپای متحد دور و منزوی می‌کند، در ادامه این نوشته دو موضوع مورد بررسی قرار می‌گیرد: در مواجهه با بحران یورو، اروپای متحد چه تصمیماتی گرفته که انگلستان با آن تصمیمات مخالف است؛ دوم اینکه چرا انگلستان با این تصمیمات مخالف است. در پی بروز بحران یورو که عمداً به به‌هکاری کشورهای عضو یورو (همچون ایتالیا، یونان و اسپانیا) و ناتوانی آنها در پرداخت بدهی‌هایشان می‌گردد، اتحادیه اروپا و در رأس آنها دو کشور آلمان و فرانسه تصمیم به تقویت توافقات مالی منعکس در پیمان ۲۷ کشور اروپایی گرفتند. دولت‌های عضو منطقه یورو مصممانه در پیمان جدیدی دست یابند که در آن دولت‌های عضو متعهد باشند انضباط بیشتری را به مالیه عمومی خود حاکم کنند. قواعدهی که انضباط بودجه‌ای محدودکننده‌تری را بر کشورها الزام می‌کند، آنها را ملزم به تعادل بیشتر در بودجه‌هایشان می‌کند. قواعد جدید، کشورهای عضو منطقه یورو را ملزم می‌کند تا خود را از نظر سیاسی برای پذیرش چارچوب قانونی جدیدی آماده کنند. در متن جدید، کشورهای عضو می‌پذیرند که انسجام بودجه‌ای بیشتری داشته باشند و با دقت بیشتری بودجه‌های ملی خود را کنترل کنند. به‌ویژه موضع آلمان آن است که مقررات اقتصادی سخت‌گیرانه‌تری برای حمایت از یورو وضع شود. معاهده جدید قواعدی محدودکننده‌تر بر تصمیمات بودجه‌ای کشورهای عضو حاکم خواهد کرد. این معاهده کشورهای مشارکت‌کننده در آن را قانوناً ملزم می‌کند. با محدودکردن سطح وام‌گیری خود، بودجه‌های متعادل‌تری داشته باشند و این الزام را در قانون اساسی با قوانین عادی خود وارد کنند. کشورهای عضو منطقه یورو را ملزم می‌کند تا خود را از نظر سیاسی برای نکنند، بلافاصله و به‌طور اوتوماتیک تحت تحریم قرار می‌گیرند و برای خروج از تحریم، باید اکثریت اعضای اتحادیه به خروج از تحریم آن کشور رای بدهند. نهادهای مختلف اتحادیه اروپا بر اجرای تعهدات انجام‌شده در این معاهده نظارت خواهند کرد. موافقت‌های انجام‌شده بیانگر آن است که کشورهای عضو خواستار آنکه از طریق قانون‌گذاری در پارلمان اروپا اصلاحات بیشتری برای برقراری انضباط بودجه‌ای دقیق‌تر اعمال شود. عده بیشتری از اعضا معتقدند که با توجه به معاهده جدید باید در مصوبات مربوط به صندوق نجات مالی دایمی منطقه یورو یا سازوکار تثبیت یورو (ESM) نیز تغییراتی داده شود. تصمیم به تأسیس این صندوق نیز اخیراً اتخاذ شده و این صندوق در سال ۲۰۱۳ جایگزین سازوکار جاری (ترتیبات تثبیت مالی اروپا یا EFSF) خواهد شد. در مورد نحوه تأمین مالی صندوق نجات ملی اروپایی متحد یا سازوکار تثبیت اروپایی (ESM) اختلافات اساسی هنوز وجود دارد. آلمان به‌شدت مخالف است که ESM به بانک بدل شده و از طریق بانک مرکزی اروپا منابع به آن تزریق شود.

ادامه در صفحه ۴

محمد نهاوندیان رئیس اتاق بازرگانی ایران، عکس: حسین ایرانی، جام‌جم

نهاوندیان: دولتی‌ها قرارداد تر کمانچای مقابل خصوصی‌ها می‌گذارند

فسادهای اقتصادی را رانت اطلاعاتی می‌داند و می‌گوید: برای ریشه‌کن کردن فساد اقتصادی باید نورافکن‌ها را روشن کرد تا شفافیت اطلاعاتی در اقتصاد کشور به‌وجود آید. نهاوندیان تصریح می‌کند: قانون کسب و کار پیاپی برای مبارزه با ریشه‌کن کردن فساد اقتصادی است. وی در ادامه با بیان اینکه قانون تصویب‌شده با قانون پیشنهادی اتاق بازرگانی تفاوت‌های قابل توجهی دارد، تصریح می‌کند: با وجود این از نظر ما هر گامی که در این مسیر برداشته می‌شود، ولو کامل نباشد، مثبت خواهد بود. آنچه هم‌اکنون حاصل شده، عقل جمعی و تخصصی نمایندگان مجلس با مشورت فعالان اقتصادی و اقتصاددانان بوده است. وی در ادامه با اشاره به شش محور اصلی فضای کسب و کار در مورد شفافیت و اطلاع‌رسانی عنوان می‌کند: محور شفافیت و اطلاع‌رسانی برای دستیابی به عدالت اقتصادی و فراهم‌کردن زمینه دسترسی همگان به اطلاعات اقتصادی است. اگر نورافکن‌ها را روشن کنیم، فقط حیوانات مودی و حشرات

فرار می‌کنند. وی در مورد محور گسترش فضای رقابتی نیز با اشاره به اینکه این موضوع یکی از موارد اصلی اجرای اصل ۴۴ محسوب می‌شود، می‌گوید: در این قانون بر کاهش انحصارات چه خصوصی و چه دولتی تأکید شده است، چرا که انحصارات انگیزه مدیران

جوان را کم می‌کند. وی با تأکید بر توانمندسازی بخش خصوصی به عنوان یکی از محورهای قانون کسب و کار اظهار می‌کند که رقابت‌های نابرابر اجازه رشد به شرکت‌های بخش خصوصی نمی‌دهد در قانون کسب و کار اشاره شده که اجازه دهند در شرایط برابر در معاملات، بخش‌های خصوصی و تعاونی نسبت به بخش دولتی در اولویت قرار بگیرند. اگر زمینه‌ای فراهم نشود که میزان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی نسبت به بخش دولتی افزایش یابد، سهم بخش خصوصی از اقتصاد از ۲۰ درصد موجود هم کمتر می‌شود. رئیس اتاق ایران در ادامه با اشاره به اینکه سیاست‌گذاری‌ها با دولت و مجلس است، اظهار می‌کند: وظیفه سیاست‌گذاری‌ها در قوانین با مجلس و به اجرا با دولت است و به هیچ وجه نظر اتاق این نیست که وظیفه سیاست‌گذاری‌ها به اتاق تنفیذ شود، اما خواستیم که نظر اتاق استماع شود.

گروه اقتصاد: «دستگاه‌های اجرایی قراردادهای تر کمانچای مقابل بخش خصوصی قرار می‌دهند.» این گله، آخرین گله‌گذاری بخش خصوصی از مواجهه دستگاه‌های دولتی با فعالان بخش خصوصی است که از سوی رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران مطرح می‌شود. در راستای آن محمد نهاوندیان با اشاره به اینکه «مروزه دستگاه‌های اجرایی و بانک‌ها قرارداد تر کمانچای جلوبنگاه‌های کوچک‌برای امضا می‌گذارند، پول و اعتبار رسیده است» از روابط نااعادلانه‌ای که بر فضای کسب و کار کشور حاکم است، گله می‌کند. رئیس اتاق بازرگانی که در یک نشست خبری درخصوص ضرورت تصویب قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار سخن می‌گفت با اشاره به محور انصاف در معاملات یادآور می‌شود که در ماده ۲۴ قانون فضای کسب و کار به دنبال برقرار کردن انصاف در قراردادهای هستیم؛ هم‌اکنون قراردادهای پیمانکاران به روز رخانه‌ها را باید بررسی کرد. باید دید این

بدهی‌های بخش خصوصی از کجا آمده است، مگر روایت نداریم که قبل از خشک‌شدن عرق کارگر باید دستمزدش را به او داد. ماهه ۲۴ فقط می‌گوید قراردادها باید تراز می‌شود. حال آنکه در شرایط فعلی دستگاه‌های اجرایی قراردادهای تر کمانچای مقابل

بخش خصوصی قرار می‌دهند. نهاوندیان در ادامه در مورد قانون کسب و کار خاطرنشان می‌کند: حاصل بررسی مواد ۳۰گانه این قانون آن شد که ۲۲ ماده تصویب و هشت ماده به کمیسیون مربوطه ارجاع شد. وی ادامه می‌دهد: این قانون به چند جهت اهمیت دارد: اول آنکه امسال سال جهاد اقتصادی نام‌گذاری شده است و این قانون یک رویکرد مثبت و حمایت‌گونه نسبت به جهادگران اقتصادی دارد. پیام اصلی این قانون بازکردن فضا برای یک اقتصاد پویا و اعتنای جدی به جهادگران اقتصادی است. نهاوندیان یادآور می‌شود که دومین دلیل اهمیت این قانون شرایط موجود است که بدخواهان می‌خواهند با تحریم، فضای روانی را برای محدودکردن فضای کاری بخش خصوصی به وجود آورند. اهمیت دیگر این طرح آن است که این قانون پاسخ ریشه‌ای به مبارزه با فساد اقتصادی و افزایش شفافیت اقتصادی است. نهاوندیان ریشه بسیاری از

دو سال پس از درگذشت «کردان» برگزار شد

سالگرد خبرساز

■ امروز نیز کسانی به وزیر ما می‌گویند به ما امکانات خاص ارایه بده تا با تو کاری نداشته باشیم، اما مرحوم کردان هرگز نخواست این‌گونه باشد

■ بی‌تردید تهمت و لجن‌پراکنی، ارتباطی با استیضاح کردان نداشت

فرزند مرحوم کردان سولاتی درخصوص جلسه استیضاح پدرش در مجلس هشتم و حوادثی که به دنبال آن رخ داد، مطرح کرد و از احمدی‌نژاد پرسید چرا صحنه استیضاح آن گونه طراحی شد؟ چرا بعضی‌ها هیاهو به پا کردند و چرا پدرم در آن صحنه تنها ماند؟ علی‌کردان، وزیر کشور برکنار شده احمدی‌نژاد در دولت نهم بود که مدتی کوتاه پس از رأی موافق مجلس به استیضاحش بر اثر بیماری سرطان درگذشت. مترک تحصیلی کردان و ماجراهایی که بر سر عنوان «دکتر» ای او در پارلمان مطرح شد، مدتها از او چهارپای خبرساز برای رسانه‌ها ساخت. سولات فرزند کردان موجب شد یکبار دیگر احمدی‌نژاد به بحث استیضاح کردان پرداخته و انتقادات صریحی را نسبت به مجلسیان مطرح کند. احمدی‌نژاد که در اولین مراسم سالگرد درگذشت کردان در سال گذشته او را «یک بسیجی واقعی» خوانده بود که جای او «به این زودی‌ها در دولت پر نمی‌شود»، دیروز اعلام کرد که «بنده به عنوان خادم مردم، شهادت می‌دهم کردان انسانی پاک و دلسوخته مردم و ارزش‌ها و آرمان‌های انقلاب بود و در حد توان تلاش می‌کرد تا به مردم کمک کند».

ادامه در صفحه ۲

حسین راغفر: جنبش «وال استریت» نماد ناامیدی از اصلاحات است

فرو روند، دو، سه سال بعد فرآیند متفاوتی آغاز شد و احزاب عملاً از بین رفتند.

■ اما این سیاست‌های مالی نوعی اصلاح در نظام اقتصادی بود که به سطح مطلوبی از رفاه اقتصادی و اجتماعی ختم‌شد.

این‌طور نیست، به واسطه این سیاست‌های عموم مردم دوره جدیدی از رکود، یا سقوط برای اکثریت مردم آغاز شد. مردم از طریق وسایل و مسیرهای صنعتی – همچون استقراض و بدهی‌های زیاد – به حیات خود ادامه دادند و این سبب شد بسیاری از مردم ساعات طولانی‌تری کار سرمایه‌فرامی‌رسد، صحنه می‌گذارد. حسین راغفر نیز از منظر دیگری به این موضوع می‌پردازد و معتقد است سرمایه‌داری نولیبرال رسیدن به جامعه خوب را غیر ممکن کرده و از همین‌رو نظام سرمایه‌داری آستین تحولات عظیم است. وی در تحلیل چرایی پیدایش جنبش وال‌استریت مهمنین به فساد اشاره می‌کند که در دستگاه سیاسی و نظام‌های تبلیغاتی برای دستکاری در آرای مردم و زوینندهای فاسدی وجود دارد و در پس هر انتخاباتی نهفته است تا آرای مردم را مهندسی کنند و سپس به نفعی مختلف منابع از تحقق خواست مردم

■ جنبش وال‌استریت در اعتراض به چه چیزی صورت گرفته است؟ جنبش ضد وال‌استریت علیه حاکمیت شرکت‌هایی است که دولت‌ها را در جیب خود دارند و نشانه پایان اعتماد مردم به صندوق‌های رأی به‌عنوان مسیر تحقق تغییر در جامعه است. جنبش ضد وال‌استریت جنبش کارگرانی است که شغل خود را در اثر سیاست‌های تبهکارانه شرکت‌هایی که دولت‌ها را در کنترل خود دارند، از دست داده‌اند و چشم‌اندازی برای به دست آوردن شغل جدید ندارند. این جنبش محصول چهار دهه رشد سرطانی شرکت‌هایی است که دولت‌ها را در جیب خود دارند و از هر گونه ظلم و اجحاف در حق مردم عادی کوتاهی نکرده‌اند. دهه ۱۹۷۰ آغاز یک دور تسلسل بود که منجر به تراکم ثروت به نحو فرآیندهای در دست‌های بخش مالی شد که نفعی برای اقتصاد نداشت. تراکم ثروت منجر به تراکم قدرت سیاسی شد که به نوبه خود به قانون‌گذاری رسید که به این دور سرعت بخشید. سیاست‌های مالی همچون تغییرات مالیات‌ها، قواعد اداره شرکت‌ها و مقررات‌زایی، اساساً دوزخی بودند. همراه با این مساله، افزایش شدید در هزینه‌های انتخابات آغاز شد که منجر شد احزاب سیاسی بیشتر در جیب‌های بخش شرکی

داده بود و تنها اظهار اظهار میدواری کرده بود که چنین اتفاقی رخ ندهد! اما آنچه در ۳۰ سال گذشته در بریتانیا رخ داده دقیقاً اتفاقاتی است که آدام اسمیت پیش‌بینی کرده بود. **■ اما اصلاح‌پذیری در ذات نظام سرمایه‌داری است و به نظر می‌رسد در این شرایط باز هم اصلاحات، برقراری آرامش و دوران رکود را تضمین کند و سقوط نظام سرمایه‌داری کماکان در حد یک آرزو باقی بماند.** در حال حاضر برای عموم مردم شرایط زندگی واقعاً سخت شده است و بدتر نیز شده و می‌تواند از این نیز بدتر شود. این دوره می‌تواند یک دوره سقوط غیرقابل بازگشت باشد. اما برای یک‌درصد، یا حتی یک‌صدم درصد، جمعیت هنوز به قدر کافی خوب است. آنها ثروتمندتر و قوی‌تر از هر زمانی در رأس نشسته‌اند و نظام سیاسی را کنترل می‌کنند و مردم را نادیده می‌گیرند و اگر بتوانند ادامه دهند، چنین خواهند کرد و این همان چیزی است که آدام اسمیت و دیوید ریکاردو درباره آن اخطار کرده بودند.

ادامه در صفحه ۵

گروه اقتصاد، رضا غیبی: جنبش وال‌استریت و حمایت چهره‌های برجسته سیاسی، اجتماعی، هنری و... از آن، نشان‌دهنده پویایی این جنبش و زنگ خطری برای نظام سرمایه‌داری است؛ نظامی که از نظر مارکس، بزرگ و انبوه شدن در ذات آن است و ثابت ماندن در حکم مرگ آن. تحولات نظام سرمایه‌داری و اتفاقات رخ‌ده در ایالات متحده به‌عنوان مرکز هژمونی این نظام نیز بر این نظریه مارکس که می‌گوید رشد سرمایه‌داری تا ابد ممکن نیست و در جایی به رکود و سپس بحران می‌کشد و آنگاه ساعت مرگ سرمایه‌فرامی‌رسد، صحنه می‌گذارد. حسین راغفر نیز از منظر دیگری به این موضوع می‌پردازد و معتقد است سرمایه‌داری نولیبرال رسیدن به جامعه خوب را غیر ممکن کرده و از همین‌رو نظام سرمایه‌داری آستین تحولات عظیم است. وی در تحلیل چرایی پیدایش جنبش وال‌استریت مهمنین به فساد اشاره می‌کند که در دستگاه سیاسی و نظام‌های تبلیغاتی برای دستکاری در آرای مردم و زوینندهای فاسدی وجود دارد و در پس هر انتخاباتی نهفته است تا آرای مردم را مهندسی کنند و سپس به نفعی مختلف منابع از تحقق خواست مردم

■ گفت‌وگوی «شرق» با حسین راغفر، استاد دانشگاه و تدوین‌کننده نقشه فقر کشور را می‌بینی می‌خوانید.

■ جنبش وال‌استریت در اعتراض به چه چیزی صورت گرفته است؟ جنبش ضد وال‌استریت علیه

حاکمیت شرکت‌هایی است که دولت‌ها را در جیب خود دارند و نشانه پایان اعتماد مردم به صندوق‌های رأی به‌عنوان مسیر تحقق تغییر در جامعه است. جنبش ضد وال‌استریت جنبش کارگرانی است که شغل خود را در اثر سیاست‌های تبهکارانه شرکت‌هایی که دولت‌ها را در کنترل خود دارند، از دست داده‌اند و چشم‌اندازی برای به دست آوردن شغل جدید ندارند. این جنبش محصول چهار دهه رشد سرطانی شرکت‌هایی است که دولت‌ها را در جیب خود دارند و از هر گونه ظلم و اجحاف در حق مردم عادی کوتاهی نکرده‌اند. دهه ۱۹۷۰ آغاز یک دور تسلسل بود که منجر به تراکم ثروت به نحو فرآیندهای در دست‌های بخش مالی شد که نفعی برای اقتصاد نداشت. تراکم ثروت منجر به تراکم قدرت سیاسی شد که به نوبه خود به قانون‌گذاری رسید که به این دور سرعت بخشید. سیاست‌های مالی همچون تغییرات مالیات‌ها، قواعد اداره شرکت‌ها و مقررات‌زایی، اساساً دوزخی بودند. همراه با این مساله، افزایش شدید در هزینه‌های انتخابات آغاز شد که منجر شد احزاب سیاسی بیشتر در جیب‌های بخش شرکی

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق تلفنی آگهی می‌پذیرد.